

Anna Krabsová

Lebenshilfe Rotenburg-Verden gemeinnützige GmbH, Německo

Díky programu Erasmus+ a škole ŠKOLA EU PRAHA, střední odborná škola a gymnázium, jsem měla možnost zúčastnit se zahraniční stáže v Německu po dobu 14 týdnů. Praxi jsem vykonávala ve firmě Lebenshilfe Rotenburg-Verden, která se věnuje pomoci lidem se zdravotním postižením.

Než praxe začala, musela jsem projít výběrovým řízením. Nejprve jsem se přihlásila, poté vyplnila dotazník přes Forms a následoval ústní pohovor. Po přijetí jsme absolvovali přípravné hodiny a také jazykovou animaci, která trvala dva dny a byla zaměřena především na rozmluvení a simulaci situací, které by nás mohly v Německu potkat. Celé přípravné hodiny byly velmi přínosné. Kromě toho jsme se zúčastnili třídního kurzu, kde jsme získali podrobné informace o praxi a její dokumentaci.

Jak už jsem zmínila, svou praxi jsem absolvovala v neziskové organizaci Lebenshilfe Rotenburg-Verden, která pomáhá lidem se zdravotním postižením začlenit se do společnosti. Organizace jim nabízí pracovní uplatnění v různých odděleních podle jejich schopností a zájmů. V hlavním sídle v ulici Westerholzer Weg pracují například v tesařství, kovovýrobě, kuchyni, úklidu, zahradnictví nebo při balení a kompletaci výrobků. Díky spolupráci s běžnými firmami někteří zaměstnanci pracují i mimo Lebenshilfe, ale stále mají k dispozici podporu doprovodné osoby. Mezi další oddělení patří například CAFESITObar, LernWerkStadt nebo UNIKAT.

Já jsem během stáže působila v odděleních DruckWerkStadt a Lettershop, která sídlí ve společném skladu. Sdílela jsem útulnou kancelář z USB desek s kolegou, který byl pedagogickým pracovníkem a dohlížel na osoby se zdravotním postižením. Další kolegyní byla Franziska, která docházela dvakrát týdně. Celkem nás včetně osob s postižením bylo na odděleních šest. Za běžných podmínek připadá na jeden pedagogický dozor 10–20 zaměstnanců, ale protože šlo o nově vzniklá oddělení, podmínky i pracovní náplň se teprve vytvářejí. V oddělení DruckWerkStadt se tisknou různé materiály jako cedule, potisky na oblečení nebo nálepky. Moje práce zahrnovala práci s materiálem, úpravu návrhů, měření, focení materiálů, samotný tisk na textil a polepování aut. V Lettershopu jsem se věnovala především zpracování pošty, skládání dopisů, jejich vkládání do obálek, lepení známek. Díky tomu jsem se také naučila obsluhovat

stroje, pomocí kterých se tyto činnosti vykonávají. Pracovala jsem převážně s Deutsche Post, tiskla adresní etikety a balila zásilky. Měla jsem také na starosti přijatou poštu, vybalování, třídění a razítkování dopisů. Pomáhala jsem také v administrativním oddělení, kde jsem třídila a skenovala dokumenty, pomáhala se zpracováním e-mailů a mzdových podkladů. Tím, že jsem byla v každodenním kontaktu s osobami se zdravotním postižením, musela jsem přizpůsobit své tempo práce, komunikaci i přístup. Mluvila jsem jasně, pomalu, srozumitelně a otevřeně. Díky tomu se výrazně zlepšila moje plynulost v němčině, slovní zásoba i schopnost porozumět lidem s poruchou řeči. Začátky byly náročné, protože každé oddělení mělo své specifické výrazy a odbornou slovní zásobu. Díky tomu jsem nyní obohacena o odborné výrazy z oblasti poštovních služeb, tisku, práce s fólií i tématikou zdravotního postižení.

Během pobytu jsem bydlela u paní Schlake, kde jsem měla svůj pokoj, koupelnu i kuchyň. I když to nebylo vždy jednoduché, naučilo mě to velké toleranci a schopnosti přizpůsobit se jiným pravidlům, než na jaká jsem byla zvyklá. Paní Schlake však byla velmi milá a upovídaná, což mi pobyt výrazně zpříjemnilo. Z grantu Erasmus+ byly hrazeny všechny náklady jako ubytování, strava, místní doprava i volnočasové aktivity. Ve volném čase jsem v prvním měsíci jezdila po okolí na kole. Další dva měsíce jsem cestovala především o víkendech s jízdenkou U21Freizeitkarte Niedersachsen. Procestovala jsem téměř celé Dolní Sasko a navštívila mnoho měst například Hamburg, Brémy, Cuxhaven, Hannover, Bremerhaven, Emden a další. Na některá místa jsem se dokonce opakovaně vracela.

Za tuto praxi jsem nesmírně vděčná. Ačkoli zpočátku nebylo snadné najít pro mě vhodnou pracovní náplň, brzy jsem se naučila být proaktivní, umět vyjádřit nespokojenost a aktivně si říkat o nové úkoly. Díky tomu jsem postupně získala více zodpovědnosti, zapojila se do různorodých činností a v posledním měsíci jsem mezi odděleními doslova běhala. Praxe mi ukázala mou vlastní hodnotu. Vždy jsem věděla, že se na sebe mohu spolehnout, ale toto byla jiná zkušenost. Dva měsíce jsem byla na místě sama, často v úplném tichu, a musela jsem si se vším poradit bez pomoci. Díky praxi jsem získala nejen cenné profesní zkušenosti v administrativě i manuální práci, ale především v osobní rovině. Poznala jsem prostředí německé firmy, zlepšila se v jazyce, vyzkoušela si spoustu činností, poznala spoustu zajímavých lidí a míst, získala nové zážitky, ale to nejdůležitější pro mě byla empatie vůči lidem s postižením, jejich pochopení a práce s nimi.